

กุมภาพันธ์ 1st, 2010 นิทานคุณธรรม – ตายเพราะปาก

Posted by admin in นิทานคุณธรรม

ในสมัยหนึ่ง พระพุทธเจ้า ประทับอยู่วัดเชตวัน เมืองสาวัตถี ทรงปรารภภิกษุชื่อโกลาละ ได้ตรัสอดีตนิทานมาสาธกว่า...

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว พระโพธิสัตว์เกิดเป็นพราหมณ์ในตระกูลอุทิจพราหมณ์ เมื่อเรียนจบศิลปะทุกอย่างจากเมืองตักกสิลา แล้วบวชเป็นฤๅษีได้เป็นอาจารย์ผู้ให้โอวาทแก่ฤๅษี ๕๐๐ คน

ในทีนั้น มีฤๅษีชื่อโรคโกรมคนหนึ่ง วันหนึ่ง ท่านกำลังนั่งฝึฝืนอยู่ ได้มีฤๅษีปากมากผู้หนึ่งเข้ามานั่งใกล้ๆ แล้วพูดว่า ” ท่านจงฟังอย่างนี้ จงฟังตรงนี้ ”

ทำให้ฤๅษีชื่อโรคโกรมแล้วกล่าวว่า ” ท่านไม่ใช่อาจารย์สอนศิลปะการฝึฝืนของผมนะ ” จึงฟันดาบสนั้นเสียดชีวิตด้วยมีดฝึฝืนนั่นเอง

และในที่ไม่ไกลจากที่อยู่ของฤๅษี มีนกกกระทาตัวหนึ่งอาศัยอยู่ที่จอมปลวก ทุกเช้าเย็นมันจะขึ้นไปยืนชั้น

เสียงดังลั่นอยู่บนจอมปลวกนั้นเป็นประจำทุกวัน เป็นเหตุให้พราหมณ์ผู้หนึ่งมาจับมันไปเป็นอาหาร

ฤๅษีพระโพธิสัตว์ไม่ได้ยินเสียงมันชั้นจึงถามหมู่ฤๅษี เมื่อทราบเหตุการณ์นั้นแล้ว ได้กล่าวคาถานี้ท่ามกลางหมู่ฤๅษีว่า

” คำพูดที่ดังเกินไป รุนแรงเกินไป และพูดเกินเวลา

ย่อมฆ่าคนผู้มีปัญญาทราวมเสียด

เหมือนเสียงฆ่านกกระทา ที่ชั้นดังเกินไป ”

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า

การพูดมากไม่ดี ควรพูดตามกาลเทศะ และพูดแต่ที่ดี

ทิมา

www.google.com